

מאת אורי אבנרי

15 באוגוסט 1972

הסיעות אינן

רוצות בדיון

מייד עם התנפלות המישטרה על עקורי בירעם, הרצנו מיברקים לכל הסיעות בכנסת, בבקשה שיחטמו על בקשה לכנס ישיבת-פגרה של הכנסת. לפי התקנון, דרושות החתימות של 30 ח"כים לצורך זה. מכל הסיעות, ענתה רק אחת בצורה נאותה: ח"כ טובה סנהדראי הודיעה לנו במיברק כי סיעתה אינה מוכנה להצטרף לבקשה זו. גח"ל ענה בצורת הודעה לעיתונות שאינו מחייב ישיבת-פגרה על נושא זה. רק ח"כ

עשוקים וקריאת אנשי המצפון, ויררשם הדבר לדרואן. אדוני היושב-ראש, יחזרו עקורי בירעם ואיקרית לבתיהם!

איזה מין מוסר

הוא זה?

אחרי שהוסרו מסדר-היום שלוש ההצעות הטפלות בעניין בן-אהרון, עברה הכנסת לדיון בהצעת-חוק ממ-שלתית, שנועדה להאריך את תקופת הרבנות, מפני שהממשלה אינה מצליחה לקיים את הבחירות בזמן - הדחייה המיידית-כמה.

אורי אבנרי: כמעט והייתי פותח את דברי כמו נאום מסורס בהיסטוריה: "Quousque tandem, Catilina, abutere patientia nostra?" עד מתי עוד תנצלו לרעה את סבלנותנו? עד מתי תימשך הקומדיה בהמשכים? עד מתי תימשך הטרנדית בהמשכים? אני מבין גם לכוונתם של השליטים החילוניים, שמסרו למינוי מבנים מסעם השילטון החילוני, תוך סילוקו של הרב אונטרמן.

אני מבין גם לכוונתם של השליטים החילוניים, שמסרו לידי הרבנות את המנופול על חיי האזרחים, ועל כן הם נאלצים עתה לכפות על הרבנות את המועמדים הנכנסים להם (או שנדמה להם כיום שהם יכנעו להם מחר).

איחפדת הדת מן המדינה היא אם כן חטאת. היא הכופה על הרוב האתאיסטי בני מדינה שיקטון רבני שאינו רוצה בה, והוא הן הורסת כל שריר וזכר של עצמאות דתית, מור סר דתי, וגם כבוד דתי.

את מקומם של אנשי המוסר הדתי, יורשי הנביאים של ימיהם, תפסו פוליטיקאים ממולחים, עסקנים המורכבים לשרת כל אדון, אנשים שהפכו את דתם סחורה לסחר בה. יורשי נביאי השקר של ימי התנ"ך. את עומק השפל שלתוכו התדרדר המימסד הדתי היהודי ראינו כימים האחרונים, כאשר מעשה-עוולה קלסי, בעל אופי תנ"כי ממש געשה בתוכנו, פרשת

היהודי, ובמה שאמרו נביאי ישראל. אף פעם לא אמרו נביאי ישראל: מכיוון שנביאי הגויים לא הרימו קולם בעד העשוקים, אנו לא נוים קולנו. חבר-כנסת סורקיס, אני שמח שרבים וטובים במפלגתך רחוקים ממך, ומהשקפתך בפרשה זו, הם המצילים כבוד מפלגתך. לא אתה ולא ראש הממשלה שלך.

לכרתי היושבת-ראש, מי היה צריך להיות רב ראשי? מה היה היתר צריכה להיות דמותו של רב ראשי?

הייתי רוצה לראות לראש הרבנות הראשית איש כמו הארכישוף רייא - אדם המודעק לעזרת עשוקים ונרדפים, גם כשאנשים נמנים על בני עדתו שלו. בישבוץ הבא יצטרך איש דת דגול זה כחרי צות ירושלים, בשלביציקן עד גבו, כדי למחות נגד העוול. אם רבני ישראל יצטרפו עמו, כשהם נושאים ברמה את מגן-הדוד, הם יעשו למען דת ישראל יותר מבני המשתתפים במחודיה שרים הקרוי "בחירות לרבנות".

החזירו לדת היהודית את כתר הגדולה המוסרית, והנערע הישראלי יתייחס אליה אחרת! לכרתי היושבת-ראש - יחזרו עקורי בירעם ואיקרית לבתיהם!

כל מיני

איני טעם...

פרובוקציה זו לא נשארה בלי מענה. מאותו רגע נסב הוויכוח על פרשת שני הכפרים. ראשון השיב ה"נואם העיקרי של המערך, מרדכי סורקיס, איש ארץ-ישראל השלמה, ואחריו שריהדות.

מרדכי סורקיס: ...אולם הבטחתי תשובה לחברי הכנסת אבנרי בנוגע לרבנות הראשית עם רק"ח. אינני יודע מה הסמליות. כנראה, הם הושפעו מהישוף רייא. ביקשתי לא להיכנס לעניין זה, אבל כיוון שהיושבת-ראש לא הצליחה לעכב שני חברי-כנסת מלדבר בנושא זה ** אומר גם אני משהו בגדול. לא אלמד משום ערבי בעולם, משום איש-ירוח בעולם.

למען בירעם לא נחשה

נשות איקרית זועקות בין החורבות

כרם נבות הירועאלי בדמות כרמי איקרית וברעם. אולם הדת היהודית לא התענתה לדרגת אזהרה הנביא, ועד כה לא הרים אף מנהיג דתי יהודי את קולו.

אסתר רזיאניאור: אתה באמת חושב למלא את מקומו היום? אורי אבנרי: חלילה. אף אחד מאיתנו לא ימלא את מקומו. אבל כולנו יחד, גם אתם וגם אנחנו, כולנו יחד חייבים להשתדל למלא את מקומו. הייתי מצפה מתנועתך שתעשה יותר בעניין זה, שגם היא יודעת וגם היא אומרת שהוא עוול מזעזע.

אבל עינדה היא שאף לא מנהיג דתי יהודי אחד לא עומד קולו נגד עוול זה?

מרדכי סורקיס: אף אחד! במצריים ובדמשק לא הרים קולו ולא מחה על מעשרם של יהודים ועל החזקתם בבת-לכא! אורי אבנרי: איזו מין טענה היא זו? האם אליהו הנביא אמר: מכיוון שעובדי הבעלים אינם מרימים קולם, אני לא ארים קולי? איזו טענה היא זו? איזה מוסר הוא זה? זהו מוסר הוטנטוטו! אין לזה דבר עם המוסר היהודי? אתה, הממונה על בחירת הרבנות, אולי תנצל את הזמן שבין האינטריגות ותחטק במוסר

אבל אני מחכה כבר שנים שיקום אחד אשר יצעק חמס על כך שיושבים יהודים בבת-ישראל, בקהיר ובדמשק מענים אותם, גם בבירות הם לא חוששים.

אורי אבנרי: מאות אנשי רוח באירופה, מהם אנשי דת, הצטרפו לקול המחאה למען יהודי ערבי.

מרדכי סורקיס: אני לא מדבר על זה שנרצחו ששה מיליון יהודים. אני מדבר עכשיו. אף ערבי לא סיכן את עצמו לומר: הרפו מהם.

אורי אבנרי: אני חוזר ואומר: מאות אנשי-רוח ואנשי-דת באירופה נצטרפו לתנועה למענם.

מרדכי סורקיס: אני דיברתי על ערבים, לא על אירופה.

אורי אבנרי: אנחנו היים בדימוקרטיה, לא בדיקטטורה כמוהם. לכן אנחנו יכולים וחייבים להרים את קולנו.

מרדכי סורקיס: לא דיברתי על אנשי רוח בצרפת, באנגליה, בארצות-הברית ובעולם כולו. יש גם אנשי רוח בברית-המועצות, המת-קוממים נגד מה שקורה שם ומסכנים את חייהם. שולחים אותם לבתי-חולים לחולי-נפש, כנראה שיש להם שם יותר מדי מקום.

אבל יש אנשי-רוח בקהיר, בדמשק, שיש לך פלירט איתם. אתה מתכנס איתם בפירנצה. ואני שואל אותך למה לא קם אף אחד מחבריך, שאתה מנהל איתם משא-ומתן על מדינה פלסטינית, שיקימו קול צעקה נגד-עושק ילדים, נשים, רבנים יהודיים היושבים שם?

אני הם יעשו זאת, אבחנו את עצמי. אני שלם עם עצמי שעניין הביטחון-של עם ישראל קודם.

זרח ורזהפטיג: חברי-הכנסת אבנרי שואל מדוע לא שמע נאום בעניין זה מפלוגי אלמוני. אני שמעתי עשרות נאומים של חברי-הכנסת אבנרי. אני מצטער לומר - אינני בקי כל כך בנאומיו. אבל מתוך שמיעת עשרות נאומיו - שלא שמעתי מחברי-הכנסת אבנרי אף אנהה על מצבם של יהודים בברית-המועצות.

אורי אבנרי: אזוני, זו איאמת גמורה. אם אתה לא בא לכנסת לשמוע - אל תנצל בורותך כדי להעליל עליכות. השתתפתי בכל דיון של יהודי בריית-המועצות וארצות-ערב, בלי יוצא מן הכלל.

איזו חוצפה זאת?

היו"ר טובה פנהדראי: חברי-כנסת אבי נרי, לא נרשום את דבריך בפרוטוקול.

בני איקרית שייכים לכנסתיו היוונית-קאתולית של הבישוף רייא. בני בירעם הם מארונים.

השני היה איש רק"ח, ח"כ אברהם לבנבראון.